

Пловдив е град на точки и линии. Град на разходки и събирания.

Поглед над градоустройството на Пловдив ни разкрива как през времето римската мрежа е изкривявана и повлиявана от нациите и културите направили областта на тепетата свой дом.

Днешните символи на града, като главната улица, тепетата, римския стадион и античния театър са именно това. Една дълга разходка из историята придружена от спирки-наблюдателници.

Тютюневия комплекс играе важна част от историята на града, разположен в близост до три гари, една главна пътна артерия и друга, вливаща се в главната пешеходна зона на Пловдив. Темпото на „градчето“ е някак различно от това на останалата част от центъра. От сноповете улички в Капана през насичащите тепето пътеки, вливайки се в културната централна артерия и скритите и отклонения, решетката на индустрията е някак студена. С прави улици, ритмични прозорци и еднаква височина, тютюневите колоси стоят безлични към човек ходещ между тях. Някога кипящи от живот и част от катализатора за промяна на политическия климат, сега комплекса предлага само зейнали прозорци, разкапващи се фасади и кървящи улуци.

Проект „Табакера“ не засяга само складовете върху които бе извършено посегателство. Макар и катализатор за промени, целият комплекс има нужда от план за регенерация. Придържайки се към концептуалната страна на градоустройството, проекта цели чрез редица промени да разкаже една история за събития и граждани. За превръщането на един квартал от молещ се за спасителен пояс в достойна част на града.

Консервация и подобрене.

Предвид състоянието на голяма част от складовете, фасадите биват укрепени външно докато дървената конструкция се демонтира и бетона разрушава, заменяйки се изцяло със структура от тъмна стомана. Идеята е да се премахне излишната маса, добавяйки лекота и гъвкавост в организирането на пространствата вътре.

Една от работилниците (споменати по-долу) ще има задачата да направи мебели от демонтираните дървени греди, за да не се губи уютта който обичайно съпровожда дървените конструкции.

Пътно-транспортно и комуникационно.

Позицията на комплекса дава възможност за трансформирането му в порта към града. Следвайки разумното поставяне на велосипедни алеи, тютюневия град има потенциала да приюти автомобилите на идващите от булевардите и да въоражи пътниците от гарите с колела под наем.

Идеята е да се намали излишният трафик от таксите и коли под наем, които биха били наети по време на 2019-та година.

Индустриално и професионално.

През предните години IT сектора в България нараства със стабилни темпове. Офисни фирми не зависещи от локациите си, биха спечелили като се преместят в по-евтин и уютен град като Пловдив, окупиращи част от складовете.

Тук, леката стоманена структура би осигурила свобода в разпределението на интериора, а топлите връзки(бивши конвейери) по-добра връзка между отдели разположени в различни сгради.

По подобие на Капана, тютюневи складове биха предоставили възможност на малък брой занаятчийници да разгънат потенциала си.

Градски пейзаж и отдик.

Една от силите с които привлича тютюневия град са цветовете му. Макар и избледнели те са някак характерни за Пловдив. Еднаквостта на повечето предоставя празно пано чрез което може да се изразят цветни подсказки за местоположението на човек между тях. Биващи от същия тон но изсветляващи с близостта си към главната улица.

Еднаквата височина на складовете предоставя още един пейзаж, от който гражданите на Пловдив могат да се възползват. В контраст с ненужното изсичане на дървета, заменянето на похлупените покриви със зимни градини свързани помежду си с платформи би предоставило на граждани малко зеленина през зимата. Всяка градина/оранжерия би могла да бъде дадена под наем за отглеждане на цветя и други растения, а защо и не тютюн. Под претекст че те ще са отворени за свободно посещение от граждани и туристи.

Туризм, искусство и образование.

Може би нещата от които зависи бъдещето на Пловдив най-много . Тук проекта цели да предостави още един символ на града, като същевременно избягва стиропорени увеселителни паркове както и огромни финансово-пространствени дупки.

Тютюнев път.

Внедряването на редица малки инсталации/изложби из комплекса, би подчертало идентичността и предишната функция на сградите. Свързани помежду си чрез външни метални платформи, те подчертават предишните връзки между складовете както и разделят потока от хора в зависимост от интересите им в комплекса.

Тютюнево тепе.

Първото мащабно посегателство върху индустриалната култура на града е все още записано върху фасадата и структурата на склада на Кудоглу. След реставрацията на наличната фасада, дупката се оставя като дава начало на структура(публично пространство) издигаща се над покривите на квартала символизираща факта че пловдивчани не само рушат но и умеят да строят своята среда и пространство.

Общежития и хостели.

Идеята идва от липсата на адекватни студентски общежития намиращи се в близост до учебните заведения. Обемът на складовете е идеален за тази цел. За да се избегне възприемането на общежитията като още една институция, сградите приютяващи студенти ще имат крила с функции на хостел. Така студенти ще опознаят света от хората които живеят в него, а туристи ще спечелят опитни гид-ове.